

Begrundelse

Specialkonsulent Bente Rich skriver i Ugeskrift for Læger den 20. oktober 2003, at når en asylansøger har brug for henvisning til speciallæge, kan de første konsultationer rekvireres af centerlægen, men hvis fortsat behandling er nødvendig, skal der søges om kaution i Udlændingestyrelsen. Det nævnes videre, at anmodningen som regel kun vil blive imødekommet, hvis der er tale om nødvendig, uopsættelig og i udgangspunktet smertelindrende behandling. Det nævnes videre, at visse sygdomme ikke beskrives, fordi de ikke kategoriseres i ovennævnte gruppe.

Svar (18/11 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Asylansøgere er ikke omfattet af det almindelige danske sygesikringssystem, men har – i lighed med andre personer, som ikke har fast bopæl her i landet – ret til sygehusbehandling og fødselshjælp mv. i opholdsamtskommunen i tilfælde af ulykke, pludselig opstået sygdom, fødsel mv. eller pludselig forværring af kronisk lidelse, jf. bekendtgørelse nr. 564 af 20. juni 2003 om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp mv.

Derudover følger det af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, at en asylansøger får udgifterne til nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen.

Udlændingestyrelsen har om de nødvendige sundhedsmæssige ydelser oplyst, at indkvarteringsoperatørerne – Dansk Røde Kors, Beredskabsstyrelsen og de kommuner, der driver indkvarteringscentre – kan iværksætte visse sundhedsbehandlinger uden styrelsens forudgående godkendelse. Andre behandlinger kan iværksættes efter forudgående godkendelse i Udlændingestyrelsen. Indkvarteringsoperatørerne har på forskellig vis organiseret sundhedsbetjeningen således, at der er adgang til at konsultere læger og/eller sygeplejersker. Såfremt det vurderes, at en asylansøger har brug for særlig sundhedsbehandling, skal centerpersonalet ansøge Udlændingestyrelsen om godkendelse heraf, inden behandlingen kan påbegyndes. Udlændingestyrelsen har ansat en lægefaglig og en tandlægefaglig konsulent til at foretage en sundhedsfaglig vurdering af sagerne.

Det er en betingelse for Udlændingestyrelsens godkendelse af betaling af udgifter til en gi-

ven sundhedsbehandling, at behandlingen anses for at være nødvendig, uopsættelig og smertelindrende. Det vurderes således, om behandlingen er nødvendig i modsætning til behandling, som eksempelvis er kosmetisk eller forebyggende. Endvidere vurderes det, om behandlingen skal iværksættes nu, dvs. er uopsættelig, eller om behandlingen kan afvente afklaring af spørgsmålet om opholdstilladelse i Danmark. Heri indgår en vurdering af, om udlændingen har levet med forholdet, der søges om behandling til, i gennem en årrække. Desuden skal behandlingen som udgangspunkt være smertelindrende, medmindre der er tale om behandling for en lidelse, der ikke udløser smerter.

Udlændingestyrelsens sundhedsfaglige konsulenter foretager – ud over en vurdering af ovenstående kriterier – en vurdering af, om det er den mest relevante sundhedsbehandling, der er ansøgt om.

Hvad angår sundhedsbehandling til asylansøgerbørn har Udlændingestyrelsen oplyst, at asylansøgerbørn i overensstemmelse med FN's børnekonvention tilbydes den samme sundhedsbehandling som danske børn. Ved ansøgninger om sundhedsbehandling af børn stilles der således ikke krav om, at behandlingen er nødvendig, uopsættelig og smertelindrende.

De retningslinjer, der arbejdes efter på sundhedsområdet, har været forelagt for Sundhedsstyrelsen.

Udlændingestyrelsens afgørelser om sundhedsbehandling kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46. Endvidere er styrelsens afgørelser vedrørende sundhedsbehandling omfattet af Folketingets Ombudsmands virksomhed og kan påklages til denne.

Jeg finder på den baggrund, at syge asylansøgere tilbydes en forsvarlig lægebehandling i Danmark.

Spm. nr. S 540

Til integrationsministeren (6/11 03) af:

Bodil Kornbek (KD):

»Mener ministeren, det forringer asylansøgers mulighed for at få humanitær opholdstilladelse, at asylansøgere som hovedregel kun behandles, hvis der er tale om nødvendig, uopsættelig og i udgangspunktet smertelindrende behandling, hvorved visse sygdomme ikke opdages, og i be-